

Jelek és csodák: Számíthatunk rájuk ma?

Írta David R. Potter, PhD
Fordította: Bagdán Árpád

Gyakran hallunk olyan gyülekezetekről, ahol látszólag nagyon izgalmas dolgok történnek: betegek és rokkantak gyógyulnak meg. Az emberek általuk nem tanult új nyelveken beszélnek. Ezek az esetek azt bizonyítják, hogy a szóban forgó gyülekezetek valódi újszövetségi gyülekezetek? Rávilágít-e a Biblia erre a fontos témára?

A Márk 16:17-18-ban Jézus ezt mondja:

„Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólanak. Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nekik; betegekre vetik rá kezeiket, és meggyógyulnak.”

Ezek a kijelentések csak az első századra voltak érvényesek, vagy napjainkra is igazak?

Csodás gyógyítás

Először is különbséget kell tennünk a csodák bekövetkezése és a csodatevők között. Isten bármit bármikor képes megtenni, ha az adott cselekedet összeegyeztethető szent természetével. Hiszem, hogy Isten rendelkezik a csodatétel képességével, sőt mi több, manapság is tesz csodákat, de nem csodatevőkön keresztül. Mindenekelőtt hadd szemléltessem ezt két történettel.

Az unokatestvérem rákbetegségben szenvedett, és előrehaladott volta miatt már műtéttel sem tudtak volna rajta segíteni. Azért imádkoztam, hogy Isten gyorsan hívja haza őt a mennybe, hogy ne kelljen szenvednie. Az orvosok jelenleg nem találják nyomát a ráknak. Szerinte a gyógyulását annak köszönheti, hogy Isten meghallgatta az édesanyja imádságait, és én is egyetértek ezzel.

Egy misszionárius munkatárs Creutzfeldt-Jakob betegséget kapott, amiről az orvosok azt gondolják, hogy fertőzött hús fogyasztása váltja ki. Orvosi körökben ezt a betegséget minden esetben halálosnak tartják. Sok ember imádkozott érte. Több hónapi szenvedés után gyógyulni kezdett. Ma teljesen egészséges és normális életet él. Isten nyilvánvalóan csodát tett.¹

A bibliai minta

Ez a két példa nem állítható párhuzamba a Bibliában feljegyzett csodákkal. Összehasonlításképpen lássunk egy bibliai példát. Az ApCsel 3:1-10 egy béna ember gyógyulását jegyzi fel. Lukács elmondja nekünk, hogy az illető születésétől fogva béna volt. Ez a csoda valójában két részből állt: először a lábai és a bokái erősödtek meg (7. vers), azután pedig tudott járni és ugrani (8. vers). Azoknak, akik azelőtt soha nem jártak, meg kell tanulniuk járni. Még azoknak is, akik előtte jártak, de súlyosan megsérültek, újra kell tanulniuk a járást, ami több időbe telhet. Ennél a csodánál két olyan jellegzetességet figyelhetünk meg, melyek általában jellemzők a bibliai csodákra: azonnali és teljes.

Hasonlítsuk össze ezt a csodát az általam említett két példával. Egyik mai eset sem volt azonnali. Mindkét esetben több hónapos folyamatról volt szó. Egyiküknek sem mondta senki: ”A názáreti

Jézus nevében gyógyulj meg!” A rákos betegek egyes ritka esetekben úgynevezett spontán gyógyulásról számolnak be, ami azt jelenti, hogy a rák mindenféle orvosi magyarázat nélkül egyszerűen eltűnik. Ez megtörténik olyan esetben is, ha az emberek imádkoznak, de akkor is előfordulhat, ha senki sem imádkozik érte. A születésétől fogva béna ember gyógyulására nincs lehetséges természetes magyarázat.

Nem arra a kérdésre kell választ adnunk, hogy Isten tud-e csodát tenni és ma is tesz-e, hanem arra, hogy Isten mai csodái hasonlóképpen a Bibliában feljegyzett csodákhoz. Vajon Isten jeleket és csodákat használ most is, hogy megmutassa nekünk, kinél van az igazság? Hiszem, hogy a válasz nem; a következőkben felsorolt okok miatt.

Mit mond a Biblia a jelek és csodák folytatódásáról?

A Márktól már idézett igeversek elég világosnak tűnnek: az igazi hívőket az általuk tett jelek alapján ismerhetjük fel. De tényleg erről van szó? Az egyháztörténet során felmerült hasonló esetek ritkák és valódiságukat tekintve vitathatóak voltak.

Vizsgáljuk a Biblia korának történelmi időszakát! Csak három olyan korszakot találunk, ahol a csodák gyakoriak voltak. Amikor Izrael gyermekei Egyiptomból kivonultak és bementek az ígért földjére, Isten sok csodát tett Mózesen, Aronon, és Józsuén keresztül. Illés és Elizeus sok csodát tett. Jézus és az Apostolok idejében a csodák gyakoriak voltak. Az első és a harmadik korszakban Isten új programot vezetett be. A csodás cselekmények által azt mutatta meg, hogy az új kijelentés valóban Tőle származik. A második korszakban Izrael a Baál-imádatra való áttérés küszöbén állt.

Másrészről viszont nagyon hosszú és lenyűgöző azoknak a lelki óriásoknak a listája, akik soha nem tettek csodát. Például Jézus maga tesz bizonyosságot Keresztelő János nagyságáról: „az asszonyoktól szülöttek között nem támadott nagyobb Keresztelő Jánosnál;” (Máté 11:11) És mégis „János ugyan nem tett semmi csodát; de mindaz, amit János e felől mondott igaz vala.” (János 10:41) Hányan voltak csodatevők a pátriárkák, Izrael istenfélő királyai és prófétái közül? Nagyon kevesen.

Az ószövetségi hithősökkel kapcsolatos csodák felsorolása után a Zsidókhoz írt levél 11-ik fejezete hangnemet vált a 35-ik vers közepén. A 38-ik vers végéig az író olyan hithősöket sorol fel, akiket Isten nem szabadított meg különféle szenvedésektől és kegyetlenségektől. A 38-ik vers szerint a világ nem volt méltó ezekre a férfiakra és asszonyokra. Nem voltak lelkileg kisebbségűek azért, mert nem tettek csodákat. Ők a hitüket a próbák győzedelmes elviselésén keresztül mutatták meg.

Mivel a korai keresztények hitték, hogy Krisztus bármely pillanatban visszatérhet, ezért nem sokat gondolkodtak azon, hogy milyen lesz a kereszténység őtánuk. Pál például hitte, hogy életben lesz Krisztus visszajövetelekor. (1 Thessalonika 4:17)

Zsidók 2:3-4

Ha Istennek az volt a szándéka, hogy a jelek és csodák megszűnjenek a keresztények első nemzedéke után, akkor ennek legjobb bizonyítékát olyan könyvben találhatjuk, amit nem apostol írt, és amit akkor írtak, mikor a legtöbb apostol már nem élt. Az Újszövetségben két ilyen könyv van: A Zsidókhoz írt levél, és Júdás levele. A Zsidókhoz írt levél 2:3-4 a jelek és csodák témájával foglalkozik.

”Mimódon menekedünk meg mi, hogyha nem törődünk ily nagy idvességgel? A melyet, miután kezdetben hirdetett az Úr, azok, akik hallották, biztosítottak számunkra, Velök együtt bizonyosságot tevén arról az Isten, jelekkel meg csodákkal és sokféle erővel s a Szent Léleknek közléseivel az ő akarata szerint.”

Mit tanulhatunk ezekből a versekből? Egyrészt, hogy az író nem olyan ember volt, aki az Urat személyesen hallotta, hanem a levél olvasóival egyetemben olyan, aki azt Úr követőitől hallotta, amit az Úr mondott. Másrészt pedig azt, hogy az Úr csodákkal tett bizonyosságot arról az igazságról, amit az Úr hallgatói biztosítottak (megerősítettek, hirdettek). A „bizonyosságot tevén” kifejezés egy olyan **határozói igenév**, amely a főigével egyidejű cselekvést fejez ki (biztosítottak, 3. vers). Vajon a keresztények következő nemzedékének tagjai (akik közé tartozott az író, és a levél olvasói is) tettek csodákat?

A vers közvetlenül nem tagadja ezt, de világosan utal rá. A Zsidókhoz írt levél a júdaizmusba való visszatéréssel kísértett zsidó keresztények problémájával foglalkozik. A könyv tele van annak bizonyítékaival, hogy a kereszténység magasabb rendű az ószövetségi rendszernél, és a régi úthoz való visszatérés következményeire figyelmeztet. Az első és a második fejezet azt mutatja meg, hogy Krisztus magasabb rendű az ószövetségi prófétáknál és az angyaloknál. A további fejezetek Krisztus felsőbbrendűségét mutatják meg Mózesrel, valamint a papok és áldozatok ószövetségi rendszerével szemben.

A szerző azt mondja a Zsidók 2:3-ban, hogy az olvasóknak nincs mentségük Isten üdvtervének figyelmen kívül hagyására. Ezt kezdetben az Úr hirdette. Akik hallották, megerősítették. Követői szavainak igazságát Isten jelekkel és csodákkal biztosította, hogy az olvasók megértsék: az üzenet valóban Istentől származik.

Ha a jelek és csodák a keresztények következő nemzedékében is folytatódtak volna, ez lett volna a tökéletes hely, hogy ezt megemlítsék. A júdaizmusban nem működtek jelek és csodák. Ha a jelek és csodák tovább folytatódtak volna, a könyv teljes üzenetét figyelembe véve nehéz belátni, hogy ezt miért nem említi a levél más helyeken. Nagyon jelentős a következő tény is: az író nem említi, hogy ő maga csodákat tett volna. Isten az Úr követőinek üzenetét jelekkel és csodákkal erősítette meg. Miután az üzenetüket írásba foglalták és a keresztények első nemzedéke kihalt, több jelre és csodára már nem volt szükség.

Jézus Krisztus ugyanaz

Úgy is lehetne érvelni, hogy a jeleknek és csodáknak azért kell folytatódniuk, mert Jézus Krisztus „tegnap és ma és örökké ugyanaz” (Zsid 13:8). Az is igaz, hogy Isten a világot az Ő Fia által teremtette (Zsid 1:2). Szó szerint Isten Általa „formálta a korokat”, ami azt jelenti, hogy a történelem menetét Jézus Krisztuson keresztül tervezte meg. Mivel az emberi történelem folyamán Isten legtöbbször a természeti törvényeken keresztül működik, és csak nagyon ritkán csodákon keresztül, (ahogy ezt már a Biblia történetben is láthattuk) akkor azt várhatjuk, hogy az apostoli idők csodái nagyon ritkán fordulnak csak elő, ha Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz.

Kuruzslók

Hiszem, hogy Isten valóban gyógyít imaválaszként, de a „hitgyógyítók” más lapra tartoznak. A hitgyógyítók azt állítják, hogy ők úgy gyógyítanak, ahogy azt az apostolok tették az első században. Szögezzük le, hogy Isten bárkit bármikor képes meggyógyítani. A kérdés az, hogy vajon Ő ma a magukat hitgyógyítóknak nevező csodatevőkön keresztül dolgozik-e?

A beteg vagy rokkant emberek gyakran kétségbeesve keresik az enyhülést és a segítséget. Ebből a tényből a bűnözők egy egész rétege húz hasznot: hamis gyógyszereket és kezeléseket ajánlva begyűjtik a pénzt, majd elhagyják a várost, mikor a csodakúra nem használ. A vallási szélhámosok hasonló módon dolgoznak. Ha hiszel benne, és pénzt is áldozol rá, akkor ők kigyógyítanak a betegségedből. Számos híres hitgyógyító bizonyult tisztességtelennek és erkölcstelennek. A tisztességtelenségük leleplezése még a törvényes keresztény szolgálatokban is kárt tesz, hiszen a világ nem tesz különbséget a hamis és a valódi szolgálatok között, és azonosítja a kettőt.

Arra is emlékeznünk kell, hogy a Biblia beszél „hazug csodákról” (2Tesszalonika 2:9; Máté 24:24, Jelenések 13:13-14). A Sátán képes csodákat vagy csodáknak látszó dolgokat tenni azért, hogy megtévesszen bennünket.

Őszinte hívők

Ismerek olyan embereket, akik nagyon őszintén hiszik, hogy Isten ma ugyanúgy tesz csodákat, ahogy azt az apostoli időkben tette. Mi a helyzet az őszinte keresztények által tett valódi csodákkal?

A betegségeket két széles kategóriába sorolhatjuk: szervi (működési) és nem szervi (azaz [pszichosomatikus](#)) betegségekre. Szervi megbetegedés például a rák, a magas vérnyomás, a csonttörés, és minden kórokozó által terjesztett betegség. A nem szervi betegségeket nehezebb egy konkrét testi problémához kötni. Ilyen például a migrénes fejfájás. A hitgyógyítók által gyógyított betegségek legnagyobb része ebből a második kategóriából származik. A Bibliában feljegyzett gyógyulások az első kategóriába (szervi betegségek) tartoztak. Az angliai Leeds-ben keresztény orvosok ötfős csoportja egy gyógyító szolgálatot tanulmányozott, de egyetlen világos példát sem találtak szervi betegségből való gyógyulásra.²

Bizonyára hozzám hasonlóan az Olvasó is hallott olyan beszámolókat, ahol emberek szervi betegségekből gyógyultak meg vagy a halálból támadtak fel. Minden egyes esetben a beszámoló valaki ismerősének az ismerősének az ismerősétől származik, aki tanúja volt az eseményeknek. Megbízható közvetlen bizonyosságtételt találni nehéz, vagy nem lehetséges.

Isten csodálatos módon gyógyít? Igen. Isten ma a hitgyógyítókat használja? Nem.

Előzetesen nem tanult nyelveken való szólás

A másik fent említett fő kérdés az előzetesen nem tanult nyelveken való szólás. A karizmatikus és pünkösdi gyülekezetek azt állítják, hogy (1) az új nyelveken való szólás az első századbeli keresztények körében szokványos volt (2) hogy ez a jelenség a lélekkeresztség (üdvösséget követő különleges megtapasztalás) jele volt (3) hogy az ő jelenlegi gyakorlatuk megegyezik az első századbeli gyülekezet gyakorlatával. A továbbiakban mindhárom állítással külön foglalkozom.

Szokványos volt az első században az előzetesen nem tanult nyelveken való szólás?

Az Apostolok cselekedetei mindenekelőtt történelmi könyv. Csak azért, mert az Apostolok cselekedetei feljegyez valamit, még nem jelenti azt, hogy Isten azt gyakori eseménynek szánja. Pünkösdi napján a tanítványok kétségkívül általuk előzetesen nem tanult nyelveken beszéltek, de kettős lángnyelvek is megjelentek fejük felett, és sebesen zúgó szélnek zendülését is hallották. Ez a két utolsó esemény később azóta sem ismétlődött meg.

Másodszor, az Apostolok cselekedetei nem állítják egyértelműen azt, hogy az új nyelveken való szólás a korai keresztények körében szokványos volt. Lukács közvetlenül csak három esetben ír arról, hogy bizonyos emberek általuk előzetesen nem tanult nyelveken szólaltak meg. (Az ApCsel 2., 10. és 19. fejezeteiben). Mindhárom esemény egyedülálló volt a maga nemében. Az első a gyülekezet megalakulása volt. A második esetben a Szentlélek azt mutatta meg a zsidó keresztényeknek, hogy a pogányok a mózesi törvényben előírt szertartások megtartása nélkül üdvözülhetnek. A harmadik esetben Keresztelő János egyes tanítványai a hiányos információk miatt csak részleges ismeretekkel bírtak Krisztus visszajövetelével kapcsolatban. Segítségre volt szükségük, hogy a János előkészítő tanítása után megértsék, hogyan teljesedett az be Krisztus által.

Lukács számos olyan esetet jegyez fel, ahol a tanítványok Szentlélekkel töltöttek be, de csak ebben a három esetben említi az új nyelveken való szólást. Feltehetnénk, hogy az Apostolok cselekedeteiben a Szentlélekkel való betöltekezés minden esetben együtt járt a tanítványok

nyelveken szólásával. Ez lehet, hogy így van, de ez csak feltételezés. A Biblia így soha nem mondja ki ezt.

Az egyetlen másik hely, amely említi a nyelveken szólást az 1Korintus 12:14, ahol Pál a lelki ajándékokkal való visszaéléssel kapcsolatos aggodalmát fejezi ki. Az Újszövetség csak három könyvben említi a nyelveken szólást: a Márk evangéliumában, az Apostolok cselekedeteiben és az első korinthusi levélben. Ha a nyelveken szólás fontos eleme volt az első századi kereszténységnek, akkor ahhoz képest az Újszövetség írói meglepően keveset említik.

Az előzetesen nem tanult nyelveken való szólás a lélekkeresztség jele?

Annak az állításnak, hogy a nyelveken szólás a lélekkeresztség jele, két hozadéka van. Az első az, hogy az előzetesen nem tanult nyelveken szólás csak a lélekkeresztség jele lehet, a második pedig, hogy akik részesültek a lélekkeresztségben, boldogabbak és érettebbek azoknál, akik nem tapasztalták meg. Az ApCsel 11:15-ben Péter azt mondja, hogy „leszálla a Szent Lélek őreájok [Kornéliusz házára] miképpen mi reánk is kezdetben”. Ez a tény az Úr szavaira emlékeztette őt „János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szent Lélekkel fogtok megkereszteltetni” (16. vers). A hívők mindkét esetben új nyelveken beszéltek (Apcs2:4; 10:44-46)

Ebben a két esetben az új nyelveken való szólás egyértelműen együtt járt a Szentlélekkel való megkeresztelkedéssel, de vajon ezek az események szokványos, vagy különleges eseteknek számítottak-e? Ahogy az előzőekben már megállapítottuk, az Apostolok Cselekedetei történeti könyv. A könyv cselekményének megértéséhez gyakran nyújtanak segítséget a levelekben található megjegyzések. Az 1Korintus 12:13-ban Pál azt mondja, hogy a korinthusi keresztények mindnyájan egy lélekkel itattattak meg. Ugyanennek a fejezetnek a harmincadik versében megkérdezi, hogy vajon mindnyájan beszélnek-e nyelveken. A 29. és 30. versekben feltett többi kérdéshez hasonlóan a válasz nyilvánvalóan „nem”.

Mivel minden keresztény meg van keresztelve a Szentlélek által, de nem minden keresztény szól nyelveken, ezért az előzetesen nem tanult nyelveken való szólás nem elengedhetetlen jele a szentlélekkeresztségnek.

Az előzetesen nem tanult nyelveken való szólás és más látványos lelki ajándékok a lelki érettség jelei?

Az első században a látványos lelki ajándékok nem voltak a lelki érettség jelei. A korinthusi gyülekezetben több látványos lelki ajándékot találhatunk (beleértve a nyelveken szólást is), mint bármely másik ismert gyülekezetben. Ez a gyülekezet mégis nagyon messze volt a lelki érettségtől. Az 1Korintus 3:1-ben Pál azt mondja nekik, hogy nem szólhat nekik „mint lelkieknek, hanem mint testieknek”. Majd a 3. versben hozzáteszi: „Mert még testiek vagytok.”

Ismertem egy csinos és életvidám tizenéves lányt, aki a mi ifjúsági csoportunkba járt, mert az ő gyülekezetében nem volt ilyen. Az ifjúsági vezetőnk aggódott a lány jövője miatt és a kétségeit a szülőkkel is megosztotta. A szülők megkérdezték tőle, hogy a lelkész úr beszélt-e valaha úgy nyelveken, ahogyan azt ők a gyülekezetükben szoktak, de kiderült, hogy nem tudott. Erre azt válaszolták, hogy mivel a lányuk tud nyelveken beszélni, ezért minden bizonnyal magas lelki szinten áll, és ennél fogva kitartottak amellett, hogy nincs joga kritizálni a lányukat. Pár hónappal később a lány 16 éves hajadon létére teherbe esett. Ha a család nem gondolta volna úgy, hogy a nyelveken szólás a lelki felsőbbrendűség jele, akkor egy istenfélő lelki vezetőtől származó tanács talán megakadályozhatta volna ezt a bűnös tragédiát.

A modern nyelveken szólás jelensége azonos az első századi nyelveken szólással?

Ha a nyelveken szólás modern változata nem azonos az első századi gyakorlattal, akkor a mai nyelveken szólásnak nincs bibliai jogosultsága. A félreértések elkerülése érdekében Ny.Sz.

rövidítéssel jelölöm azt, ami a modern karizmatikus gyülekezetekben nyelveken szólás címszó alatt történik. Hasonlítsuk össze a Ny.Sz.-t az Újszövetségi feljegyzésekkel!

Világos, hogy pünkösd napján a tanítványok ismert emberi nyelveken beszéltek. Az ApCsel:2:6-11 szerint a sok különböző nemzetiségű ember a saját anyanyelvén hallott az Isten csodálatos tetteiről. Péter azt mondta, hogy Kornéliusz házában ugyanannak volt szemtanúja, mint ami „kezdetben” történt (ApCsel:11:15).

Amikor a Ny.Sz. képviselői úgy érvelnek, hogy az Újszövetségben kétfajta nyelveken szólás létezik, azzal elismerik, hogy az ő gyakorlatuk nem azonos az Apostolok Cselekedeteiben találhatóakkal. A két típus közül az első az Ap.Csel.-ben szereplő, mely ismert emberi nyelveken való szólást jelent, a másik a mennyei vagy áhítatos nyelv, amit az ő istentiszteleteiken gyakorolnak. Az 1Korintus 13:1 tényleg említi az angyalok nyelvét, de Pál nem kelti annak látszatát, hogy valóban beszélné is azt. Ő egyszerűen a szeretet felsőbbrendűségét mutatja meg a sokféle lelki ajándékkal szemben.

Vern S. Poythress Újszövetség-szakértő és képzett nyelvész a [Westminsteri teológiai folyóiratnak \(Westminster Theological Journal\)](#) írt egy tanulmányt a Ny.Sz. jelenségével kapcsolatos legújabb kutatásról. [Habár a cikk fő irányvonala a Ny.Sz.-nak kedvez](#), mégis elismeri, hogy (1) mindenki megtanulhatja a Ny.Sz.-t attól függetlenül, hogy hívőről vagy nem hívőről van szó; (2) a Ny.Sz.-t gyakorló emberek nem tudnak különbséget tenni a vallásos és nem vallásos Ny.Sz. között (3) hogy ugyanez a jelenség más vallásoknál is megtalálható³. Ha a Ny.Sz.-t tanítani kell, és ha mindenki szólhat nyelveken, függetlenül attól, hogy hívőről vagy nem hívőről van szó, akkor a Ny.Sz. nem lehet a Szentlélek különleges ajándéka. A Ny.Sz. semmit nem bizonyít a nyelveken szóló lelkiségéről és hitének valóságáról.

Hadd ajánljak két gondolat kísérletet. Tegyük fel, hogy elmegyünk egy karizmatikus összejövetelre, ahol gyakorolják a Ny.Sz.-t, majd mondunk valamit egy olyan létező emberi nyelven, melyet mi magunk ismerünk, de a csoport többi tagja valószínűleg nem. Ezután várjuk meg, míg valaki megmagyarázza, amit mondtunk, majd figyeljük meg, hogy helyes volt-e a magyarázat. Második kísérlet: menjünk el egy karizmatikus alkalomra, majd mondjuk el a vezetőknek, hogy meg szeretnénk tudni, hogy amit ők tesznek, az valóban Istentől van-e. Tájékoztassuk őket előre, hogy mondani fogunk valamit egy olyan nyelven, amit rajtunk kívül ott valószínűleg senki nem ismer, mert kíváncsiak vagyunk, vajon helyesen fogják-e magyarázni azt. Vajon megengedik-e majd, vagy azonnali távozásra bírnak?

Miért ennyire fontosak a csodás gyógyulásról, Ny.Sz.-ről, a jelekről és csodákról szóló kérdések?

Azok, akik jelek és csodák után kutatnak, gyakran nagyobb jelentőséget tulajdonítanak a tapasztalatoknak, mint a Biblia tanításának. A probléma nem csupán az, hogy a hitük ellentétes lehet a Bibliával, hanem az is, hogy számukra nem fontos a Biblia tanítása. Jézus azt mondta, hogy „E gonosz és parázna nemzedék jelt kíván;” (Máté 16:4, 1Korintus 1:22-24) Ézsaiás is a csodás jelek problémájáról beszélt, amikor azt mondta, hogy „A tanításra és a bizonyoságtételre hallgassatok! Ha nem ekként szólnak azok...[akkor] nincs hajnalok”. Az igazság próbája Isten Igéje és nem egy csodás jel.

Különb dolog

Melyik a nagyobb isteni cselekedet: Egy csodás gyógyulás előidézése, vagy az, hogy képtessé tesz a szenvedés vagy a halál győzedelmes elviselésére? Habár legtöbbször az elsőt részesítenek előnyben, én mégis úgy gondolom, hogy a második a nagyobb. Pál nagy örömet dicsekedett az ő „erőttségével”, hogy „a Krisztus ereje lakozzék” őbenne. (2Korintus 12:7-10) Isten hatalmasabban mutatta meg az ő erejét Pál gyengeségén keresztül, mintha meggyógyította volna őt.

Isten sok cselekedete mostanság is csodálatra méltóbb a nyelveken szólásnál vagy a gyógyulásoknál. Békét hoz olyan családokba, melyek telve voltak vizálykodással. Rendbe hozza a szétesett házasságokat. Megszabadít a beidegződött, pusztulást hozó bűnöktől. Erőt ad arra, hogy győzedelmes lelki életet éljünk. A legnagyobb pedig az, hogy új lelki életet ad férfiaknak és nőknek, fiúknak és lányoknak, megbocsátja bűneiket és örök életet ad nekik.

Te is megtapasztalhatod az új, lelki születés nagyszerű csodáját a szívedben, ha elismered bűnösségedet, és teljes bizalmadat Isten megbocsátásába veted. Új életet nyerhetsz, ha bízol Jézus Krisztusban és abban, hogy meghalt érted a kereszten a bűneid miatt. (Róma:6:23, 2Korintus 5:21, Róma 10:9-10)

¹ Ld. Don & Jill Vanderhoof: *From Strength to Strengh, Our Testimony of God's Healing* (azaz: Erőről erőre, vagyis bizonyágtételünk Isten gyógyításáról). Greenville, South Carolina, USA. Ambassador Emerald International kiadó, 2002.

² Richard Mayhue: *The Healing Promise* (azaz: A gyógyítás ígérete). Eugene, Oregon, USA. Harvard House Publishers kiadó, 1997; 76-78. old. Érdemes megemlíteni, hogy sok hamis vallás hasonló „gyógyulásról” számol be, mint ami a karizmatikusoknál tapasztalható.

³ „*Linguistic and Sociological Analyses of Modern Tounges-Speaking: Their Contributions and Limitations*” (azaz: Napjaink nyelveken szólás-jelenségeinek nyelvészeti és társadalom-tudományi elemzése: Eredményei és korlátai.) IN: Westminster Theological Journal (Westminsteri teológiai folyóirat) 42/2 (1980). 370-372. old. Elérhetőség a világhálón: http://www.frame-poythress.org/poythress_articles/1980Linguistic.htm

Biblia Baptista Gyülekezet
7636 Pécs,
Polgárszőlő utca 1.

További információért hívja a
30/ 524-90-40 -es
telefonszámot
www.bibliabaptista.hu